

Spelen is niet alleen voor kinderen maar voor ons allen een verrassend vreugdevolle manier van zijn. Het helpt onszelf te vergeten en helemaal in iets op te gaan, te revalideren wanneer vermoeidheid ons velt, lichtvoetig door het leven te gaan en de magie om ons heen te (her)ontdekken.

Ken je dat verhaal over dat joodse jongetje dat tijdens de middagpauze stiekem de speelplaats verliet.

De meester vroeg zich af waar hij toch naar toe ging tussen de middag. Op zekere dag sluipt hij achter hem aan. De jongen loopt een kwartiertje lang het dorp uit totdat hij aankomt bij een prachtig bos. Hij loopt het bos in gaat zitten op een open plek. Hij spreidt zijn handen open en sluit de ogen. Hij begint te bidden. Na vijf minuten staat hij op en keert terug naar school. De meester is zeer verbaasd. Na school roept hij hem bij zich. "Kom eens hier!". Ik zag dat je vanmiddag zat te bidden in het bos. Je moet eigenlijk op school blijven tussen de middag. Weet je dan niet dat je overal kunt bidden. God is immers overal dezelfde God. Ook hier op de speelplaats en in de klas." "Dat weet ik meester", zei de jongen. "God is overal dezelfde, maar ik ben niet overal dezelfde...!" Daarom zoeken mensen speciale plekjes om te bidden. Niet omdat God speciale plekjes heeft, maar omdat wij een ander gevoel van binnen krijgen als het sneeuwt of als het donker is, als er echo's klinken of kaarsen branden. Wat is voor jou een goed plekje waar jij kunt bidden?

Met koning Saul ging het bergafwaarts, hij was een zelig hoopje mens geworden. Zijn dienaren konden het nauwelijks aanzien, hoe hun vroeger zo fiere koning aan angsten ten prooi was. "Heer koning, wilt u niet iets eten, iets drinken? Waarom gaat u niet wat wandelen in de paleistuin, het is een koele avond." Saul gaf geen antwoord, hij staaarde maar in de verte, met ogen die niets zagen. De koning was ziek. Hoe ziek wist niemand. Er was ook geen mens die hem helpen kon.

Of was er misschien toch iemand? Eén van Sauls dienaren had in Bethlehem gehoord hoe mooi een zoon van Isai op de harp kon spelen. Als die zijn hand in de snaren sloeg, was het alsof de hemel open ging, de vrede van God daalde neer.

"Heer, zullen wij iemand vragen voor u op de harp te spelen om u wat op te vrolijken? Alle narigheid die rondspookt in uw hoofd kan hij met zijn spel verdrijven."

Ken jij zo iemand? Hoe is zijn naam?

"Zijn naam is David, heer, hij woont in Bethlehem."

Niemand in het paleis wist nog dat David door Samuël gezalfd was om Israëls nieuwe koning te worden.

"Laat hem maar komen," zei Saul.

Zo kwam David als minstreel aan het hof. En steeds wanneer een boze geest Saul kwam kwellen, sloop David stilletjes het vertrek binnen, sloeg zijn hand in de snaren en speelde zijn mooiste melodieën. Dan trok de mist op in het hoofd van Saul, hij kon zowaar iets van de hemel zien. Saul kreeg hem lief en David werd zijn wapendrager.

"Bij me blijven, jongen, altijd bij me blijven."

Uit: De profeet in de vis, verhalen uit het Oude Testament van Nico ter Linden

De WIFI-dictatuur!

Kinderen willen alleen nog op reis naar een plaats waar ze **verbonden** zijn.

Leerlingen zoeken op de speelplaats de plek waar ze het best **verbonden** zijn.

Leerkrachten ergeren zich dood als ze in het A-blok niet **verbonden** geraken.

Misschien moeten we ons collectief weer eens meer toeleggen op de **warme verbondenheid** van een gezellig samen zijn, op de **rustgevende verbondenheid** met de schoonheid van de natuur, op de **biddende verbondenheid** met God die "echt" leven geeft.

Peter Deltour

De wet zegt wat je moet.

“Omdat het MOET”, dat zijn woorden die ons op de rem doen staan. Moeten daagt ons soms uit om het tegenovergestelde te doen en er tegenin te gaan. Moeten laat ons voelen dat een ander alles in handen heeft. Moeten maakt ons kleiner. De WET die zich laat dragen door HET MOETEN verliest zijn doel: de mens gelukkiger maken. Het is hij die de wet maakt en beheert die bepaalt waar wij naartoe moeten. Deze wetten maken ons onvrij en verstand.

Het geloof zegt wat je kan.

“Omdat het KAN”, zijn woorden die ons aansporen om door te gaan. Kunnen daagt ons uit om er dieper en verder mee om te gaan. Kunnen bevaart ons en spoort ons aan tot meer. Kunnen maakt ons groter. Het GELOOF dat zich laat leiden door HET KUNNEN, wint aan kracht om: de mens gelukkiger te maken. Het is Hij die het geloof aanbiedt die ons de kans geeft waar wij ermee naartoe willen. Dit geloof maakt ons vrij en dynamisch.

Antoon Vandeputte

Ik wil blijven geloven
in het recht van de mens,
in de open hand,
in de macht van de geweldloosheid.

Ik zal blijven geloven
dat alle mensen,
mensen zijn,
ongeacht ras,
rijkdom,
afkomst en gender.

Ik wil blijven geloven
dat recht gelijk is,
hier én daar,
en dat vrijheid
voor iedereen
hetzelfde hoort te zijn.

Ik zal blijven geloven
in de liefde
die alles verdraagt,
in de ware weg
van mens tot mens.

Ik wil blijven geloven
in een schone aarde
en de optelsom
van mijn kleine daden
als bijdrage.

Ik durf altijd te blijven geloven
in de nieuwe mens,
in de woorden van Jezus
over een nieuwe aarde
die zuiver is
en waar vrede
en gerechtigheid zal wonen.
Amen

De Vlaamse week tegen pesten (5-12 febr.)

Een gedicht over Napoleon,
keizer van de Fransen,
die vele oorlogen won,
maar uiteindelijk verloor in Waterloo.

Haast elke klas
heeft een Napoleon.
Hij is meestal groter dan de rest.
De anderen moeten doen
wat hij verzong,
en hij bedisselt
wie er wordt gepest.

Elke Napoleon
heeft een Waterloo.
Er komt een dag,
dan valt hij door de mand.
En je krijgt bijna medelijden,
zo eenzaam als hij daar staat,
en zo onthand.

Wij lezen uit de **brieven van Paulus** die schrijft: Vrienden, **het lichaam van een mens bestaat uit een groot aantal delen, en die hebben elk een eigen functie.** Zo is het ook met ons allemaal: in onze verbondenheid met Jezus Christus vormen wij samen één lichaam. Heb je aanleg voor dienend werk, doe het dan. Heb je de gave om onderricht te geven, leg je daar dan op toe. Kan je de mensen goed moed inspreken, of heb je iets te delen, doe het dan. Moet je leiding geven, doe dan je best. En wie zich bekommert om armen of ongelukkigen, doe het met een blij hart. Heb elkaar lief, zonder te doen alsof. Laat je enthousiasme in je dienst aan de Heer niet verflauwen. Wees blij met wie blij is, en verdrietig met wie verdriet heeft. Wees niet hooghartig of eigenwijs, en overwin het kwade met het goede.